

Lillebror

af Morten Aagaard

radiodrama.dk

Rollerne

Fortæller

Kasper

Hanne

Noller

Første del

Fortæller

Man kan læse i aviserne, at en 15-årig dreng har slået sin far ihjel.

Kasper

Der er jo en grund til alting. En eller anden forklaring, som gør at ... Som gør at man lige pludselig godt forstår at det kan være den eneste udvej.

Fortæller

Det er en juli dag. Det er 1997. Solen skinner - det er varmt. (Kirkeklokker høres.) Hanne er smuk. Hendes hår er sat op med perler. Hun smiler og ser nervøst rundt på de mange mennesker, mens hun går op af kirkegulvet sammen med sin far. Han lægger forsigtigt sin hånd oven på hendes - som om han vil fortælle hende at alting er ok.

Hanne

Det var det bryllup, som alle drømmer om. Mine forældre havde ikke sparet på noget. Jeg havde fået den kjole, jeg havde drømt om. Vi skulle spise oppe på hotellet ... Og ... ja ... Alting var bare sådan, som det skulle være Solen skinnede oven i købet.

Fortæller

Ole var i lysegråt jakkesæt.

Hanne

Han var så lækker, som han stod der og ventede. Han lignede en rigtig mand ...

--

Kasper

Da min mor skred gik det galt for min far. Det slog bare klik for ham. Han ku slet ikke styre det.

Hanne

Til at begynde med var alting jo godt. Det er det jo, når man lige er blevet gift, ikke? Der gik et års tid - måske halvandet - så blev jeg gravid med Kasper. Og Ole ... han havde fået arbejde i et byggemarked. Det var han rigtig glad for. Og de var lige begyndt at have åbent til klokken otte hver dag, så det gav også ret godt. Vi manglede ikke noget. Jeg arbejdede jo også.

Jeg kan huske en af de allersidste aftner inden Kasper kom ... Jeg havde været hjemme hele dagen - jeg var virkelig gravid - så jeg kunne ikke lave så meget. Altså, jeg var helt smadret. Så kommer Ole hjem, og han har købt pizza ... og kunne jeg ikke lige spise ... Det smagte bare ikke godt, altså inde i min mund ... Det tror jeg mange oplever ... når man er gravid. Så kigger Ole på mig og siger: Hvad er der nu galt med pizza? Ikke noget, siger jeg. Og så siger han ikke mere.

Det var første gang, jeg husker, at han ikke har talt sødt og kærligt til mig. Dengang var han jo altid sød ... Og ... Ja, kærlig.

Kasper

Min far - han var sådan en, der gik på arbejde ...

Hanne

Og så kom Kasper. Åh, han var bare så dejlig ... Han har altid været sådan ... Stille i det ... Du ved, en der kunne sidde med sit legetøj i timevis. Han mindede så meget om mig. Og han lignede mig også.

Fortæller

På stuegulvet sidder Kasper. Han er fem seks år gammel. Lille af sin alder. Han har helt mørkt hår ... Med krøller ... Langsomt løfter han et forstørrelsesglas op - højt op over hovedet - og kigger i det. Så vender

han det om og kigger i det igen - som om han vil se om det forstørrede billede sidder på bagsiden. Han har et eftertænksomt blik i sine øjne. Øjnene er mørke - brune og dybe.

Hans mor er gravid igen. Hun går rundt ude i køkkenet og snakker i telefon.

Hanne

Ja ... Hmm ... Det tror jeg ikke, du skal regne med ... Nej-nej - du ...
Hmm ... Ole kommer hjem om en times tid, så skal jeg nok spørge ... Ej, men det er ikke noget problem ... Hmm ...

Fortæller

Hun har røret mellem øret og skulderen. Hun arbejder med begge hænder, i mens hun taler. Hun tager en skål i et af skabene - hun henter kartofler - hun tænder for komfuret - indimellem kigger hun ind på stuegulvet - for at se om Kasper stadig sidder der. Og det gør han.

Pludselig kan hun høre døren, der smækker.

Hanne

Hejsa. Du er tidligt hjemme.

Fortæller

Hun vender hovedet for at kysse ham, men han går forbi - siger han er træt.

Hanne

Altså, der skete et eller andet. Det er selvfølgelig altid noget pis at blive fyret. Men ... Jeg forstår slet ikke den der måde at reagere på. Som om det var vores skyld. Som om jeg kunne have gjort noget. Jeg prøvede at snakke med ham ...

Fortæller

Men han gider ikke rigtig høre efter ...

Hanne

Du skal nok finde noget andet ... Det er jo bare ... Det er tiden, sådan er det i øjeblikket ... Alle siger, at bankerne er pressede og --- at --- der ikke er nogen, der kan få lån til noget som helst ... Så er der jo heller ikke nogen, der bygger, vel ...

Fortæller

Ole sidder og ser ind i fjernsynet ... Han svarer ikke ...

Hanne

Susanne siger, at de altid mangler nogen til at tage nattevagter ude hos hende.

Fortæller

Ole gider ikke høre mere ... Han rejser og går.

Hanne

Jeg synes faktisk, at jeg prøvede ... Jeg synes, jeg gjorde, hvad jeg kunne ... Men så kom Lasse og ... Ja, så fyldte det jo det hele
... Det gør det jo ... Når man får et barn.

Kasper

Da Lasse kom ... Så ... Ja, så blev jeg storebror. Og min mor sagde at det var meget vigtigt, at en storebror passede på sin lillebror. En lillebror er sådan en, man altid har - så ham skal man passe på.

Fortæller

Ole har ikke fået arbejde endnu. Han går rundt der hjemme.

Hanne

Han blev mere og mere ... Ja, hvordan kan man sige det ... Han sank ned i et hul.

Fortæller

Det er en helt almindelig tirsdag aften. Lasse ligger på et tæppe på stuegulvet og sover. Kasper sidder inde på sit værelse. Ole har siddet ved spisebordet og rodet med computeren. Han har drukket dåseøl. Hanne

gider ikke høre på ham, når han er fuld. Han råber til hende ude i køkkenet.

Hanne

Jeg svarer ikke. Jeg gider ikke.

Fortæller

Han råber igen. Intet svar.

Hanne

Jeg kan høre, at han rejser sig. Stolen skamler og ... Han stiller sig i døren. Jeg vender mig ikke om - jeg gider ikke høre på ham når han er fuld. Han lukker så meget lort ud. Men øh ... Så kaster han en dåse i nakken på mig. Den er ikke en gang tom, så øllet løber ned at skulderen på mig.

Hvad fanden laver du?

Fortæller

Ole råber. Højt. Han er vred. Pludselig står Kasper i døren.

Kasper

Jeg kan faktisk ikke rigtig huske det.

Hanne

Jeg går ud på badeværelset og tager blusen af og smider den til vask.

Fortæller

Kasper bliver stående. Han kan mærke, at der er noget galt, men han ved ikke hvad det er.

Kasper

Så kommer han hen til mig og stikker mig en flad. Jeg kan ikke rigtig huske det. Men det må være der, det hele starter.

Hanne

Ej men, det bliver jo et helvede ... Altså ... Med tiden så bliver det jo et levende helvede.

Fortæller

Ole får ikke noget arbejde ... Han sidder flere og flere timer på computeren. Med en øl ved siden af.

Hanne

Hvis bare han havde taget sig sammen dengang ... Altså lige efter ... At ... Han ... Men det gjorde han ikke ... Han gik bare mere og mere i stykker ... Mere og mere i forfald. Det var svært at se på. Og det skulle så gå ud over mig. Jeg kørte i hjemmeplejen på det tidspunkt ... Men han tjekkede min vagtplan - vi havde sådan en database på nettet, hvor man skulle logge på - så han vidste altid, hvornår jeg havde fri. Han sad også og tjekkede min konto - den skide computer ... Han vidste alt, hvad jeg lavede.

Fortæller

Dagene er lange, når man bare sidder og venter på ingenting.

Hanne

Det var ikke tit, han slog mig ... Slet ikke i starten ... Men efterhånden så ... Hvis der var et eller andet ... Noget jeg havde købt - eller hvis jeg en dag var lidt forsinket - eller - ja, det kunne være hvad som helst ... Så ... Ja, så gik det galt.

Kasper

Mor fortalte mig, at jeg skulle blive inde på mit værelse ... At jeg skulle passe på Lasse. Vi sad inde på værelset. Vi sad bare og ventede på, at der faldt ro på det hele.

Hanne

Lasse var jo helt lille ... Dengang ...

Kasper

Jeg kan huske, at der lugtede af lort inde på værelset ... Hvis han havde skidt i bukserne. Vi måtte jo ikke komme ud ... Så fik jeg fat i nogen bleer, som jeg gemte inden i skabet ... Og hvis han så sked, så kunne jeg

give ham en ren en på ... Men det lugtede stadigvæk ... For den gamle blev lå i skraldespanden og ... Han blev jo heller ikke vasket.

Hanne

Det var ikke sådan, at han bankede mig sønder og sammen ... Slet ikke. Nogen gange, så kommer tingene til at lyde værre end de er ... Altså, han slog ... Helt sikkert ... Men jeg lå jo ikke en blodpøl eller noget. Jeg fik bare nogen tæv.

Kasper

Der er jo altid en eller anden grund ... En eller anden forklaring ...

Hanne

Og hvorfor gik jeg så ikke? Ja ... Jeg havde jo lige fået Lasse ... Og Kasper var begyndt i skolen ... Og ... Men han blev jo ved ... Han drak mere og mere ... Og han blev mere og mere negativ ... Og jeg kunne ikke hjælpe ham. Jeg havde sgu nok at se til ...

Kasper

I virkeligheden er der jo ikke nogen der er uskyldig ... Vel?

Fortæller

Det er en søndag formiddag ... Det er først i september ... De første blade er begyndt at blive orange ... De har alle sammen taget pænt tøj på. Hanne har en gul kjole på. Ole har skjorte og slips på ... Og drengene ... De har ens tøj på ... Grønne skjorter og jeans. De skal til fødselsdag hos nogle venner ... Drengene glæder sig ... De har selv været med ude og købe gaven. De har fået at vide, at der er lagkage og boller og varm kakao. Hanne smiler til dem ... Som om hun vil overbevise dem om, det nok skal blive en god dag.

Hanne

Så ville Ole have en øl ... Lige inden vi skulle køre ... Det synes jeg var for latterligt ... Så jeg skubbede skabslågen i ... Lige for næsen af ham, ha.

Fortæller

Han langer ud efter hende ... Men hun når at dukke sig, så hånden flyver ind i kanten på skabet ... Ole jamrer sig ... Det gør ondt ... Han hiver fat i skabet, og det river sig løst fra væggen ... Glas klirrer ...
Tallerkner smadrer.

Hanne

Hvad fanden sker der for dig?

Fortæller

Han skubber hende ind i køkkenbordet.

Hanne

Nu stopper du ...

Fortæller

Hun vil forbi ... Men han spærrer vejen.

Hanne

Flyt dig ... så flyt dig dog ...

Fortæller

Han langer ud efter hende ... Og rammer.

Hanne

Av ...

Fortæller

Hun falder om på gulvet. Han står lidt og kigger på hende. Så sparker han hende.

Hanne

Av ...

Fortæller

Hun ligger stille og trækker næsten ikke vejret. Hun siger ikke noget. Det provokerer ham ... Han kigger sig rundt. På kaffemaskinen står kaffen fra i morges. Han tager kanden og hælder kaffen ud over hende. Hun

skriger ... Så samler han hende op og smider hende ud under bruseren ...
Han tænder for det kolde vand.

Kasper

Skal vi så ikke til Martins fødselsdag?

Hanne

Jo ... Selvfølgelig skal du til fødselsdag ...

Hanne

Jeg hørte hoveddøren smække. Inde på værelset lå Lasse ... Han hulkede ... Min hud sved ... Jeg frøs ... Men jeg kunne ikke mærke noget ... Det var som om, det ikke var min krop ... Jeg rejste mig og gik og hentede ham ... Så sad jeg lidt med ham på gulvet ... Jeg kunne jo ikke tage til fødselsdag sådan ...

Fortæller

Hanne har fået nok ... Hun ved, at det her kun er toppen af isbjerget.

Hanne

Det var første gang han gik helt amok ... Men jeg vidste ... Jeg vidste, at jeg skulle se at komme væk.

Kasper

Vi parkerede foran huset og gik ind.

Fortæller

Det er blevet hen på eftermiddagen ... Septembersolen står lavt ...

Kasper

Jeg kan huske, at jeg gik først ... Og at hoveddøren var ikke låst ... Det undrede mig egentlig ikke - for jeg vidste jo, min mor var derinde ...

Fortæller

Men det er hun ikke ...

Kasper

Jeg kan stadigvæk høre de her høje ... dybe ... råb ... Min far gik rundt i huset og kiggede efter hende ... Han sparkede til ting ... mens han råbte af hende Men hun var der jo ikke ...

Så satte han sig ved køkkenbordet. Han sad bare der og gloede ud i luften ... Resten af dagen. Han sagde ikke noget ... Heller ikke til mig. Jeg kan huske, at jeg gik ind og tændte for tv'et. Så sad jeg og kiggede lidt på det ... Det var virkelig uhyggeligt ... Jeg var slet ikke vant til, at der var så stille.

Fortæller

Ole sidder bare i køkkenet ...

Kasper

Hvor er Lasse henne?

Fortæller

Ole svarer ikke ...

Fortæller

Hvor er mor?

Fortæller

Ikke en lyd ... Drengen går ind i stuen igen ... Tv'et kører ... Uden lyd ... Alt lys er slukket. Pludselig står der er skygge i døren.

Kasper

Hvad er der?

Fortæller

Ole står i døren ...

Kasper

Så siger han, at min mor er en luder ... Og jeg er en horeunge ... Han siger hvis nogen spørger, hvor min mor er, så skal jeg bare sige, at hun er en luder ... Ikke mere ...

Fortæller

Så går han ...

Kasper

Jeg børster tænder og går i seng ... Dagen efter kommer han ikke og vækker mig - så jeg kommer for sent i skole ... Jeg løber hele vejen derhen ...

Fortæller

Kasper fortæller ikke nogen, at hans mor er en luder ... Han fortæller heller ikke at hun er væk ... Og det er starten på alt det, som Kasper ikke fortæller ...

Kasper

Det er jo lige meget ... Det slog bare klik for ham. Også var det han begyndte at hade min mor ...

Anden del

Fortæller

Man kan læse i aviserne, at en 15-årig dreng har slået sin far ihjel ...

Kasper

Det er jo lige meget ... Det er ikke noget, der betyder noget ... Man kan faktisk komme til et sted, hvor der ikke er noget der betyder noget ...

Lige med undtagelse af en ting ... For mig er der en ting, der altid vil betyde noget ...

Fortæller

Ole og Hanne bliver gift en juli dag ... I solskin ... Men lykken er ikke evig ... Ole gemmer på en skyggeside ... Hanne lever med den ... Men da Ole går amok, rejser hun. Tilbage er den ældste søn Kasper ... Han ligner sin mor ... Han er stille ... Eftertænksum ... Og Ole ser den kvinde, der har forladt ham, hver eneste gang kan ser på den lille dreng.

Kasper

Det er jo svært af vide noget om ... Men ... jeg tror han hadede synet af mig ... Jeg lignede bare min mor for meget ...

Fortæller

Der er en fredag aften ... Der er film i fjernsynet ... Kasper har taget sin dyne ind på sofaen. Han har fået 100 kroner af sin far til at købe slik for.

Kasper

Jeg købte aldrig ret meget ... Nogen gange slet ikke noget ... Så sagde jeg, at der ikke var det, jeg havde lyst til. Nogen gange ville han have pengene tilbage ... Så var helvede løs, hvis jeg havde brugt dem. Andre gange, så kunne han gå helt amok, hvis jeg ikke havde købt noget ... Så sagde han, jeg bare var en stædig lille møgunge ... Det kunne gå begge veje. Efterhånden havde jeg sparet lidt op ... Så hvis han ville have sine penge ... Så havde jeg ...

Fortæller

Filmen er lige begyndt ...

Kasper

Så kommer han hjem ... Han er helt væk ... Det er sådan lidt som en cowboyfilm, hvor han nærmest sparker døren ind ... Og råber han noget om "hende den klamme luder" ... Og ser mig ... Så kommer han hen og kigger ned på mig ...

Fortæller

Og helt uden varsel ...

Kasper

Så stikker han mig en flad. Jeg bliver så forskrækket, at jeg ikke siger noget.

Fortæller

Lige som sin mor siger Kasper ikke noget ... Og det provokerer Ole ... Han slår igen. Drengen kigger bare op med store mørke øjne, der er ved at flyde over.

Kasper

Så siger han at jeg skal pisse ind på mit værelse ...

Fortæller

Ole falder i søvn på sofaen ...

Kasper

Jeg kunne høre ham snorke ...

Hanne

Jeg havde jo virkelig dårlig samvittighed ... Jeg mener ... Kasper var der jo stadigvæk ... Så jeg prøvede at kontakte Ole ... Men han var helt blæst ... Det eneste han ville vide var, hvem jeg kneppede med ... Jeg spurgte, om Kasper havde det godt ... Og det havde han ... sagde han ... Jeg ved ikke ... Jeg tænkte vel, at der også skulle være nogen til Ole ... Det var jo mig, der var gået ... Jeg kunne jo ikke bare tage hele

hans liv med mig, vel ... Og han havde altid været en god far ... Det var mig, han var blevet træt af.

Noller

Jeg kendte jo Hanne ... Vi havde arbejdet sammen ... Og hun havde altid været sådan glad i det ...

Hanne

Jeg vidste, jeg kunne regne med Noller. Så det var selvfølgelig, der jeg tog hen ...

Noller

Jamen ... selvfølgelig fik hun lov til at sove på sofaen ... Jeg mener, hun stod der med et lille barn og det hele. Så fik vi ryddet Lukas' værelse ... Og så flyttede hun derind ... hun var virkelig på røven.

Kasper

Min far var ikke ret meget hjemme om aftenen ...

Noller

Der har sgu aldrig været noget der ... Det har der ikke ... Hun er bare en god veninde, der havde brug for hjælp. Men ham der Ole ... Ej men altså ... Det gik helt op i hat og briller for ham.

Hanne

Jeg tror, Ole havde set mig sammen med Noller oppe i byen ... Altså ikke sådan - du ved - "i byen" ... Vi var bare ude og handle eller noget. Noller havde jo bil ... Så det var jo det letteste ... Ikke?

Noller

En dag da jeg kom hjem, kunne jeg se, at han sad i sin bil og ventede ... Så gik jeg over for at snakke med ham ... Du ved, stille og roligt ... Men han ville sgu ikke snakke ... Han ville ikke en gang rulle vinduet ned ... Han kiggede ikke en gang på mig ... Han sad bare inden i bilen og stirrede lige ud ...

Hanne

Så ringede Noller og sagde, at Ole sad ude foran ... Så da jeg kom hjem, gik jeg hen for at snakke med ham.

Noller

Jeg kiggede med inde fra køkkenet ... Altså, han har jo slået hende, ikke. Så man ved aldrig, hvad han kan finde på, vel?

Hanne

Han var ikke til at tale med ... Han sagde bare, at jeg skulle aflevere min horeunge ... Hvis jeg skulle ligge og kneppe med Noller.

Fortæller

Og så begynder det ...

Noller

Han blev helt vanvittig ...

Hanne

Han begyndte at sende mig mails ... Hvor der stod alt muligt. Der var ikke det, jeg ikke var ... En luder ... En smatso ... En ... Ja, alt muligt ... Det var ikke så rart ...

Noller

Det blev mere og mere ... Til sidst tog det overhånd ...

Hanne

Når jeg kom ud til min bil, så var dækkene skåret op ... Den slags.

Noller

Han blev ved og ved ... Og det handlede kun om en ting ...

Hanne

Han ville have Lasse ... Han sagde, at børn ikke har godt af at bo med en luder-mor.

Noller

Så kontaktede vi kommunen ... Og ...

Hanne

Det blev det kun værre af ... Han kunne finde på at sende ti - tyve mails om dagen. Han ringede på alle tidspunkter af døgnet ... Han ... Ja, han forfulgte mig vel ...

Noller

Til sidst kunne hun ikke mere ...

Hanne

Jeg troede, det ville blive bedre, hvis jeg gik ... Men det gjorde det ikke ... Det blev kun værre ... Og værre ...

Fortæller

Det er mandag morgen ... Kasper skal i skole. Hans far vækker ham ikke ... Men han er begyndt at vågne af sig selv ... Tidligt ... Meget tidligt ... Så sidder han i sofaen og kigger på uret. Hans far sover.

Kasper

Altså, det handlede om at være stille, ikke ... Helt stille ... Han kunne gå helt amok, hvis han blev vækket ...

Fortæller

Kasper har børstet tænder ... Han har spist havregryn ... Og nu sidder han og er klar til at tage i skole ...

Kasper

Pludselig står han der i døren ...

Fortæller

Ole er i underbukser ... Han kigger på Kasper og spørger, hvad han laver ...

Kasper

Jeg skal i skole ... Siger jeg ... Så siger han, at jeg skal komme hen til ham.

Fortæller

Kasper bliver siddende ...

Kasper

Så råber han - og jeg rejser mig og går der hen ...

Fortæller

Ole svinger sin hånd op og stikker drengen en flad ...

Kasper

Så siger han, at jeg skal gøre hvad han siger ... Jeg nikker.

Fortæller

En til. Samme hånd. Samme kind.

Kasper

Han siger, at han ikke kan høre mig ... Jeg siger ja ... Så tager han mig hårdt om hagen og drejer mit hoved ... Frem og tilbage ... Til sidst spytter han mig i ansigtet ... Og siger jeg skal skride.

Fortæller

Kasper tager ikke i skole den dag ...

Hanne

Til sidst turde jeg ikke gå uden for en dør ... Noller havde set ham holde nede på parkeringspladsen ... Han sagde, at der havde været nogen ude i skuret ... Og nogen havde rodet i skraldespanden ... Det kunne jo kun være Ole ...

Noller

Det gik hende rigtig meget på ... Det er jo ligesom at være i fængsel ... Ikk?

Hanne

Jeg begyndte at melde mig syg på arbejdet ... Nogen gange kunne jeg se hans bil om morgenen ... Nede på parkeringspladsen ... Så turde jeg ikke gå ned ... Altså ... Jeg var pissebange for hvad han kunne finde på.

Noller

Hun var sgu ved at gå helt ned med flaget ...

Hanne

Til sidst måtte jeg sygemelde mig ... Sådan for alvor ... Jeg var væk i flere måneder ... Jeg kunne slet ikke overskue noget ... Og det fandt Ole ud af ... Så var det han skrev ...

Noller

Hun tudede en hel aften ...

Hanne

Han skrev ... At nu var det tid til at komme med Lasse ... At jeg var en skide luder ... Skrupskør ... Og ... Alt muligt ... Jeg begyndte at tro på det ... Jeg ku jo ikke klare at have Lasse - sådan som tingene var ... Og det gik jo godt nok med Kasper ... Han var glad ... De få gange jeg snakkede med ham ... Jeg tænkte også, at de ville have ringet fra skolen, hvis de havde lagt mærke til noget ... Og jeg ville gerne tilbage på arbejde ... Og der var bare alt for meget ...

Noller

Vi blev enige om, at jeg skulle køre med derhen ...

Fortæller

Det er en regnvejrsdag i marts ...

Kasper

Så lige pludselig skulle min lillebror bo hos os ... Nu var det mig der skulle passe på ham ... For der var jo ikke andre, der gjorde det.

Hanne

Kasper smilede til mig, da vi kørte ... Han stod med Lasse i hånden og smilede ... Helt stille ... Sådan som jeg kender ham ... Og jeg blev ved med at sige til mig selv ... Så snart jeg er oven på ... Så kommer jeg og henter dem.

Fortæller

Der er mørkt i stuen. Kasper har lavet pop corn til Lasse, og de sidder og ser tegnefilm. Ole sidder i køkkenet ...

Kasper

Far var meget glad den aften.

Fortæller

Han stikker hovedet ind i stuen ...

Kasper

Så spørger han, om ikke han skal køre ned på tanken og hente is ... Lasse siger bare "is" ... Og klapper ... Jeg kan huske, at jeg tænkte: Måske bliver det bedre nu.

Fortæller

Den dag Ole kastede en køkkenstol efter Kasper var en onsdag ...

Kasper

Jeg nåede at vende mig om ... Men den smadrede ind i ryggen på mig ...

Fortæller

Den dag Ole låste drengene inde på værelset var en lørdag ...

Kasper

Lasse havde grædt hele morgenen ... Og jeg havde ikke kunne trøste ham ...

Fortæller

Den dag Ole låste op igen ... Var en mandag.

Kasper

Jeg var virkelig tørstig ... Og Lasse lå bare på sengen ...

Fortæller

Den dag Kasper brækkede armen var en fredag ...

Kasper

Jeg fortalte alle, at jeg var faldet ... På cyklen ... Jeg ku jo ikke sige, at min far havde kastet mig ned i badekaret ... Det var bare for åndssvagt ...

Hanne

Kasper kom til at ligne mig mere og mere ...

Noller

Man ku jo sige sig selv, at hun ikke ville få det bedre ...

Hanne

Jeg så stort set ikke drengene ... Og de ringede aldrig ... Og Ole ... Han blev ved med at sige, at de da ikke gad se sådan en møgfisse ... Ja, det sagde han ... Sådan en møgfisse der bare havde efterladt sine børn ... Jeg ku slet ikke forstå det ... Hvis jeg prøvede at kontakte dem ... Så væltede det ind med sms'er og mails ... Jeg var både det ene og det andet ...

Noller

Hun ville jo for helvede bare se sine børn.

Fortæller

Der er stille i lejligheden ... Noller sidder og ser fjernsyn ... Hanne sidder i stolen på sit værelse. Hun sidder med en bog i hånden. Men hun læser ikke. Hun kigger tomt frem for sig. Noller er faldet i søvn i sofaen ... Hanne bevæger sig ikke ...

(Brag - og glas der smadre)

Fortæller

En mursten lander på gulvet.

Hanne

Jeg fik et chok ...

Noller

Nu var det fandme nok ...

Kasper

Min far kaldte mig altid luder-unge ... Jeg lignede min mor for meget til, at han kunne holde mig ud. Jeg mindede ham om hende ... Jeg vidste slet ikke, at man kunne hade nogen så meget ...

Tredje del

Fortæller

Man kan læse i aviserne, at en 15-årlig dreng har slået sin far ihjel ...

Kasper

Det hele er lige meget ... Der kommer en tid, hvor alting er lige meget ... Jeg lignede min mor ... Derfor hadede min far mig ... Hvert eneste sekund mindede jeg ham om alt det, hun tog fra ham, da hun gik.

Fortæller

Solen skinner den dag i juli, hvor Hanne bliver gift med Ole. Men mørket sniger sig ind på dem. Ole har et uhyggeligt mørke i sig, som Hanne ender med at flygte fra. Hun kæmper for livet ... På flere måder. Ole forfølger det lys, som Hanne bragte ind i hans liv, men langsomt bliver der længere og længere mellem solstrålerne. Til sidst kan ingen af dem se klart mere ... og Hanne lader deres to drenge bo hos Ole ...

Kasper

Hver dag var jeg bange ... Men jeg var stærk ... Stærkere end jeg troede ... Stærkere end min far troede ... Jeg ku leve med det ... På en eller anden måde fandt jeg ud af at leve med det - selv om jeg altid havde ondt ... Selvom jeg altid var bange Jeg havde noget, der var vigtigere ... Jeg skulle passe på min lillebror ... Jeg var nogens storebror ... Og det betyder virkelig meget.

Hanne

En storebror skal passe på sin lillebror ...

Kasper

Det havde min mor sagt ...

Hanne

Jeg havde det virkelig dårligt ... Men jeg turde ikke tale med nogen om det. Kun Noller ...

Noller

Hun havde det virkelig dårligt ...

Hanne

Hver gang jeg talte med nogen om det ... Så gik det helt amok med sms'er og mails ... Og han kom herud. Han sad i bilen og ventede ... Hvis jeg var alene hjemme, så slukkede jeg alt lyset ... Så kunne jeg stå i mørket og se ned på parkeringspladsen ... Se hans bil holde dernede ... En gang i mellem kunne jeg se en glød fra en cigaret ... Så vidste jeg, at han var der ... at han sad dernede og ventede ... det var til at blive sindssyg af ...

Kasper

Hvis jeg hørte ham om natten gå rundt i huset ... Så satte jeg mig op i sengen ... Med en lommelygte og nogle tegneserier ... Så vidste jeg at hvis han kom ind ... Så ville han lade det gå ud over mig ... fordi jeg ikke sov ... Så ville han ikke røre Lasse ... i det mindste ville han ikke røre Lasse.

Hanne

Jeg kunne høre nogen ved døren ... Jeg turde næsten ikke trække vejret ... Han havde jo sagt tusindvis af gange, at han ville komme og slå mig ihjel. Da der havde været stille et stykke tid, gik jeg hen til vinduet ... Hans bil holdt ikke dernede ... Så lagde jeg mig ind i sengen ... Prøve på at slappe af ...

Noller

Jeg troede ikke mine egne øjne ...

Hanne

Noller kom farende ind på værelset ...

Noller

Manden var jo fuldstændig sindssyg. Han havde lagt en død kat foran døren.

Hanne

Vi kan jo ikke bevise, det er ham ... Men hvem skulle det ellers være ...
... .. Hvem skulle det ellers være?

Noller

Jeg sagde til hende at nu skulle det her stoppe ... Jeg sagde, at nu
måtte vi kontakte politiet ...

Hanne

Nej, Noller ... Nej, så får jeg aldrig mine børn at se igen.

Kasper

Da min lillebror fyldte seks, havde min far lovet, at vi skulle holde
fødselsdag ...Lasse havde spurgt om vores mor kom ... Og så rystede han
bare på hovedet ...

Fortæller

Lasse har fødselsdag en tirsdag. Kasper har varmet krydderboller i ovnen.
Han har købt en fødselsdagsgave ... Faktisk to ...

Kasper

Jeg havde skrevet, at den ene var fra mor ...

Hanne

Jeg savnede mine drenge .. Jeg ku ikke forstå, hvordan det hele var endt
sådan her ...

Kasper

Jeg var så vred på min far ... Hvorfor skulle han ødelægge Lasse
fødselsdag ... ?

Hanne

Jeg anede ikke, hvad jeg skulle gøre ...

Kasper

Hver eneste gang jeg så ham ... Så var jeg lige ved at kaste op ... Så vred var jeg ...

Fortæller

Den dag Kasper fik nok var en lørdag ... Det var sidst på eftermiddagen ... Ole sad i sofaen ... Han havde drukket, men det var der ikke noget nyt i ... Drengene var inde på værelset ... Gardinerne fra trukket for ... En smal stribe af lys ramte gulvtæppet ... Lasse sad i sin seng og legede med nogen superheltefigurer ...

Kasper

Det var nogen, jeg havde købt i en genbrugsbutik ...

Fortæller

Alt er fredeligt ... alt er roligt ... Kasper kan mærke, at han slapper af ... Det gør han ikke så tit.

Kasper

Jeg sidder bare og kigger på Lasse ... Jeg tænker ikke på så meget ... Jeg synes, jeg et begyndt at lugte ... Jeg ved godt, at det ikke er sådan noget, man siger om sig selv ... Men jeg synes, jeg er begyndt at lugte af sved ... Jeg begyndte at tage flere bad hver eneste dag ... Min far blev tosset ... Han syntes, det var frås ... Da jeg spurgte om jeg måtte få en deodorant, kaldte han mig en skide bøssekarl ... Jeg måtte tage bad i smug ... Så snart han ikke var hjemme eller var faldet i søvn ...

Fortæller

Kasper finder et af Lasses Anders And blade frem og kigger lidt i det. Lasse ser op fra legetøjet ... Det er mit, siger han.

Kasper

Du har så mange ...

Fortæller

Nej, det er mit. Det er det allerbedste ... Siger Lasse

Kasper

Er det det allerbedste?

Fortæller

Lasse nikker og siger ja ...

Kasper

Hvad handler det så om ...

Fortæller

Anders And, siger han. Kasper kommer til at grine.

Kasper

Selvfølgelig handler det om Anders And ... Det er jo et Anders And blad ... Din dompap.

Fortæller

Lasse griner også ... Kasper kigger ned i bladet ... Og Lasse kaster en actionhelt i hovedet på ham og griner. Højt ...

Kasper

Nåååå ... Det skal du få betalt ...

Fortæller

Lasse griner endnu mere ... Kasper kaster sig over i sengen til ham ... han begynder at kilde ham ... Lasse griner og griner ... Mere og mere ... Højere og højere ...

Kasper

Må jeg så gerne låne dit Anders And blad. ... Hva? Må jeg? Må jeg?

Fortæller

Kasper når lige at tænke, hvor dejligt det er, når Lasse griner ... Så står Ole i døren.

Kasper

Vi legede bare ...

Fortæller

Ole siger ikke noget ... Han går bare hen og flår Kasper op af sengen og smider ham ned på gulvet ... Lasse presser sig op af væggen ... Ole læner sig ned over drengen ... Og tager fat i hans arm ... Lasse skriger ... Det gør ondt.

Kasper

Lad ham være ...

Fortæller

Ole hører ikke noget ...

Kasper

Lad ham være, sagde jeg.

Fortæller

Ole tager om halsen på Lasse og løfter han op af væggen ... Lasse hænger og spræller ...

Kasper

Slip ham ...

Fortæller

Ole griner ...

Kasper

Han skal ikke gøre min lillebror noget ...

Fortæller

Kasper springer op og sparker Ole i ryggen ... Han vælter forover og lander i hjørnet af sengen ...

Kasper

Han skal ikke gøre min lillebror noget ...

Fortæller

Ole er fuld og har svært ved at komme op.

Kasper

Jeg går hen og sparker ham igen ... Tre gange i maven ... Han jamrer sig ... Jeg kigger på ham og tænker på, hvor sølle han egentlig ser ud ... Så tager jeg Lasse og sætter ham ind på sofaen ... Jeg bliver stående lidt ... Men så kan jeg høre, at han bevæger sig inde på værelset ...

Fortæller

Kasper går der ind. Der er mørkt ... Striben af sol på gulvet har flyttet sig ...

Kasper

Han kigger op på mig ...

Fortæller

Din lille luder-unge ... Hvem fanden tror du, at du er ... Siger Ole. Han vil rejse sig, men han kan ikke.

Kasper

Jeg opdager at han har blod under næsen ... Jeg er vred ... Jeg kan mærke, at jeg er vred ... Min far kravler op og sætter sig op sengen ... Han læner sig ind mod væggen ... Trækker vejret tungt ... Med bagsiden af hånden tørrer han blodet væk fra under næsen.

Fortæller

Kasper går i gennem solstrålen og hen til sin far ...

Kasper

Så retter han sig op ...

Fortæller

Og så ...

Kasper

Så spytter han på mig ... Jeg kigger ned og ser den der store slimede klat glide ned af blusen ...

Så knytter jeg næven og smadrer ham ... Igen og igen .. Til sidst da han er faldet ned på gulvet sparker jeg ham også. Jeg ved ikke hvor mange gange Mange, rigtig mange.

(Stilhed)

Fortæller

Femten års indebrændt vrede kom ud den lørdag eftermiddag.

(Stilhed)

Kasper

Jeg gik ind til Lasse i sofaen ... Så så vi en film ... Noget der var i fjernsynet.

Fortæller

Det er søndag. Kasper laver morgenmad - krydderboller med syltetøj ...

Kasper

Jeg tænkte over, hvad fanden jeg skulle gøre ... Det var jo ikke meningen ... Men der er altid en grund ... En forklaring ... Min forklaring er bare, at jeg passede på min lillebror. Han skal ikke gøre min lillebror noget.

Hanne

Det var jo helt uvirkeligt ...

Noller

Vi tog selvfølgelig derover med det samme ...

Hanne

Hvad er det alt sammen for noget ... ?

Kasper

Han ville slå Lasse ...

Hanne

Hvad er det, du siger ... ?

Kasper

Jeg passer bare på min lillebror ...

Hanne

Kom her min skat ... Hvad er det alt sammen for noget

Kasper

Vi behøver ikke at sige det til nogen ... Vel?

Hanne

Kasper ... Jo, Kasper ...

Kasper

Det synes jeg ikke, vi skal ...

Hanne

Men det bliver vi nødt til ...

Fortæller

Det er vindstille ... Hanne sidder i havestolen ude på altanen ...

Hanne

Der er meget, man kunne gøre anderledes ...

Fortæller

Noller kigger på hende ...

Noller

Ja ... Det er der ...

Hanne

Hvis bare jeg ikke havde haft det så svært ... Med det hele ...

Noller

Hvad skulle du gøre ... Du var pissebange for ham ...

Hanne

Ja ...

Kasper

Jeg kan klare alting ... Men det kan min lillebror ikke ... Jeg passede bare på ham ...

Fortæller

Kasper kigger ned ...

Kasper

Der er jo en grund til alting. En eller anden forklaring som gør, at ... Som gør, at man lige pludselig godt forstår, at det kan være den eneste udvej.